

godt — før din Fader kunde faa sig forklaret, blev han af to Mænd ledet fra sin Plads op paa Tribunen. Han gjorde for Resten heller ikke stor Modstand ... og du kender jo hans Undselighed, saa du kan deraf slutte dig til hans og hele Mødets Stemning. Jeg vil i hele mit Liv ikke glemme det Øjeblik.“

„Men ... men ... hvad sa'e han da?“

„Ja, som sagt, det var ikke saa meget Ordene ... det var selve Synet af den gamle, blinde Mand med det store kridhvite Haar, der dukkede op dér som et endnu levende Vidne fra Trældommens Dage, som han jo virkelig næsten selv har oplevet. Det var som at høre en Røst fra Gravene, da han løftede sin rystende Haand og med svag Gammelmandsstemme raabte: „Er det Træhesten, vi skal ha'e igen? Er det Meningen? Skal vi Bønder igen være Kvæg for Herremanden?“ — ja, andet sagde han egentlig ikke; men du skulde have hørt det tordendrønende „Nej, nej! Det skal aldrig ske!“, der rungede gennem Salen efter hans Ord. Jeg vilde blot ønske, at Folkefrihedens Fjender havde været til Stede og fornummet den Klang af hærdede Viljer, der var i det Raab; de skulde da nok have indset, hvor haabløs deres Modstand er. Aa, hvor er jeg dog et lykkeligt Menneske!“